

ΚΑΛΥΒΑ ΓΕΩΡΓΙΑ

Ιός Χωρίς Κορώνα

Εικονογράφηση: Ορφανάκη Καλλιόπη
Ορφανάκης Μιχάλης

Μάρτιος 2020

Κάποτε, στη μακρινή χώρα των ιών και των μικροβίων, ζούσε ένας μικρούλης, μα πολύ δυνατός ιός.

Οι ιοί και τα μικρόβια δεν είναι ακριβώς ίδιοι οργανισμοί, έχουν όμως ένα κοινό στόχο! Να κάνουν τους ανθρώπους να αρρωσταίνουν!

Στη χώρα των ιών και των μικροβίων δεν υπήρχε βασιλιάς. Κι αυτό γιατί οι άνθρωποι είχαν καταφέρει να βρίσκουν πάντα τρόπους να τα εξολοθρεύουν, κάθε φορά που τους ενοχλούσαν. Κατάφερναν να τα αποδυναμώνουν κάθε φορά που επισκέπτονταν τις χώρες των ανθρώπινων οργανισμών και πάντα επέστρεφαν ηττημένα πίσω, στη δική τους χώρα.

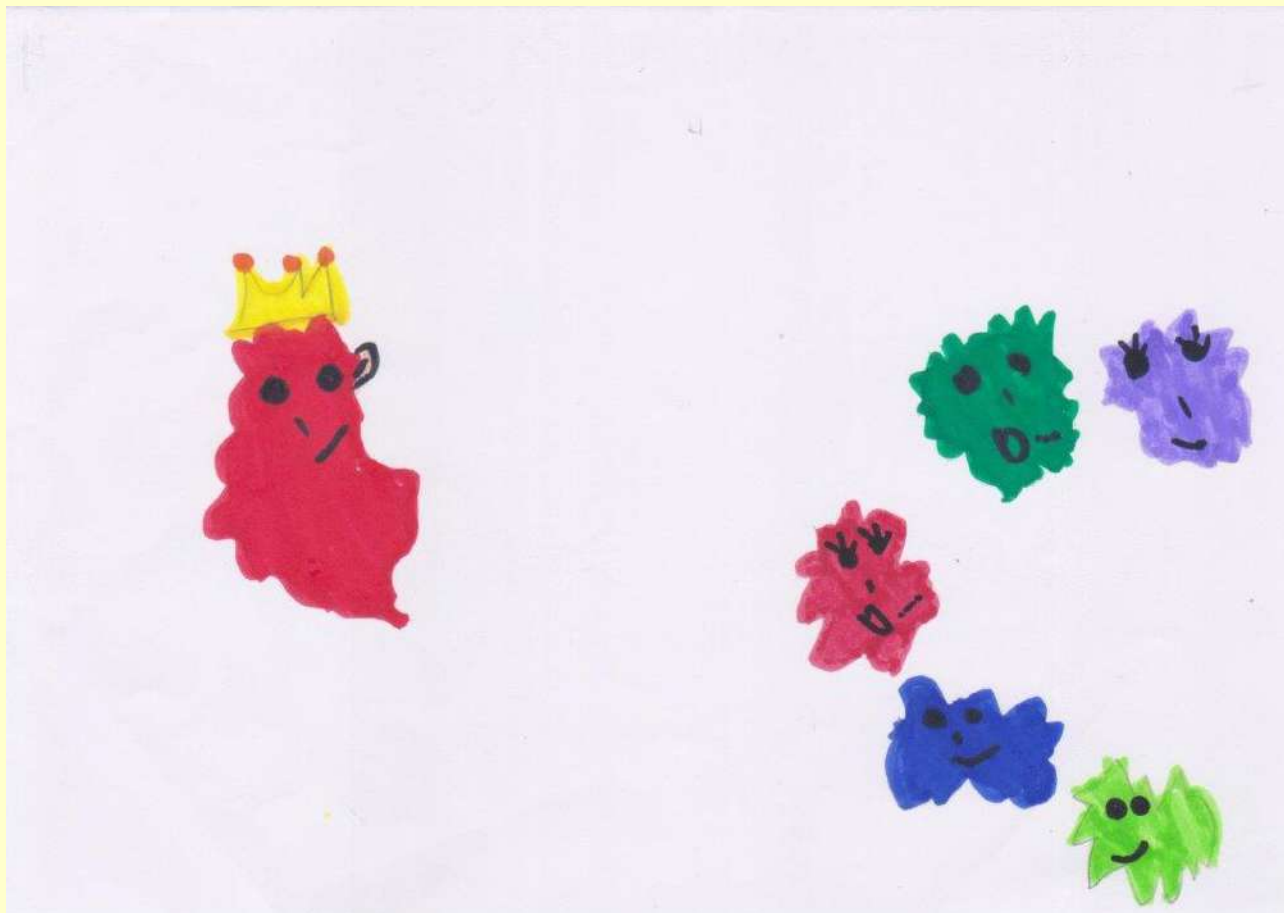
Μέχρι τώρα λοιπόν, κανένας δεν είχε αποδείξει ότι ήταν άξιος να στεφθεί βασιλιάς της χώρας τους!

Ο ιός της ιστορίας μας, λοιπόν, είχε πολύ μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του και διαρκώς μάλωνε με τα ξαδέλφια του, τα μικρόβια και επεδείκνυε τη δύναμή του! Το όνειρό του ήταν να γίνει ο βασιλιάς της χώρας των ιών και των μικροβίων, γι' αυτό κυκλοφορούσε με μια κορώνα στο κεφάλι του! Κι έτσι όπως τον έβλεπαν τα μικρόβια να πηγαινοέρχεται καμαρωτός καμαρωτός με την κορώνα στο κεφάλι, αγανακτούσαν και μονολογούσαν «Ωχ! Να τος πάλι ο ιός με την κορώνα!» Αφού, λοιπόν, είχε τη χάρη, του βγήκε και το όνομα... «ο ιός με την κορώνα, ο ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ!!!»

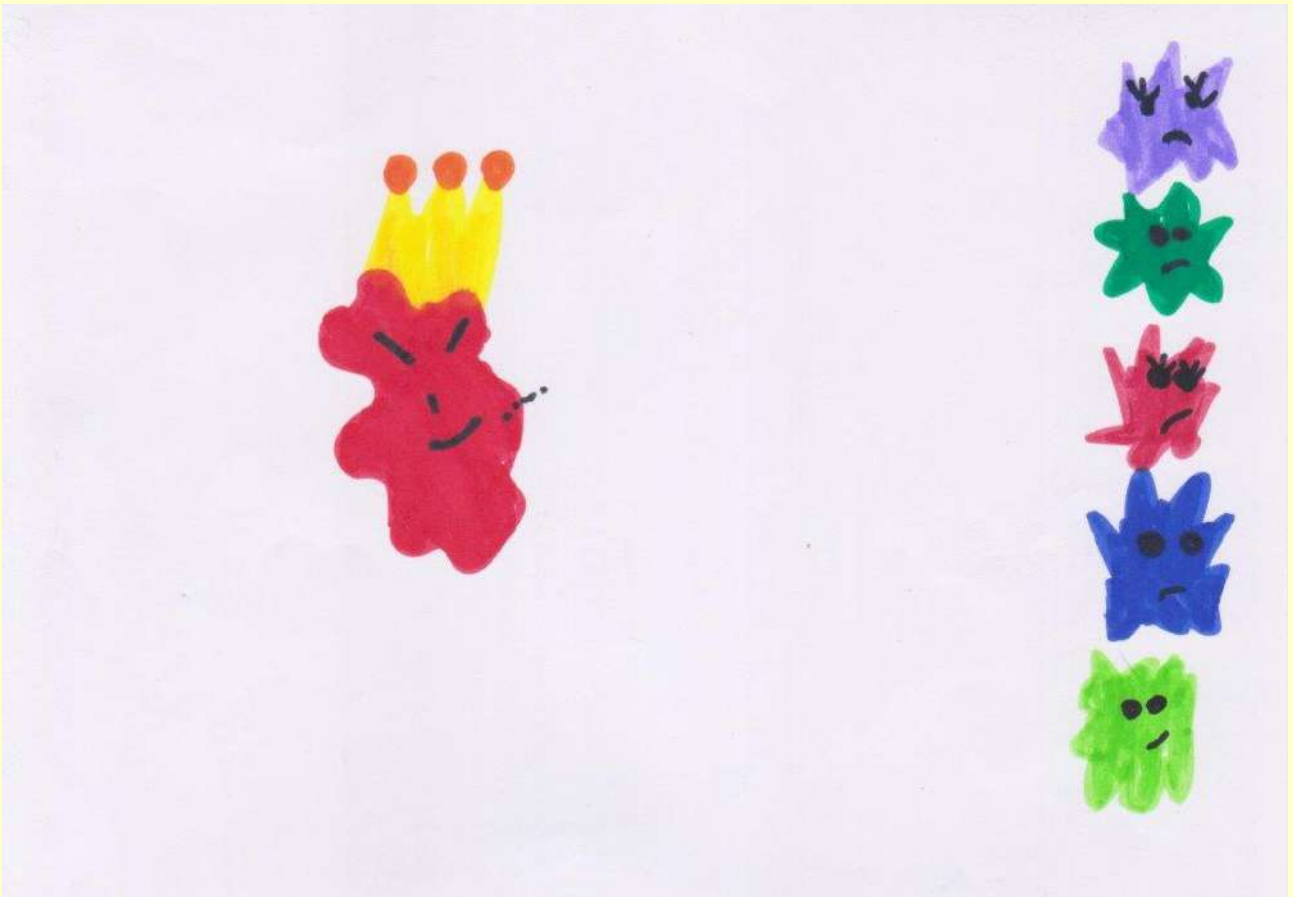
Ο μικρούλης, δυνατός και πολύ εγωιστής ίός δεν έκανε παρέα με κανένα από τα υπόλοιπα μικρόβια... Τα ζήλευε γιατί εκείνα είχαν τόσες πολλές φορές επισκεφθεί τη χώρα των ανθρώπινων οργανισμών ενώ εκείνον, επειδή ήταν μικρούλης στο ανάστημα, οι γονείς του δεν τον άφηναν να πάει μαζί τους!

Και τα μικρόβια όμως δεν τον καλούσαν ποτέ στα παιχνίδια τους. Δεν έπαιζαν μαζί του γιατί είχαν την υποψία ότι είχε κλέψει κάτι από το καθένα...

Στις συζητήσεις τους διαρκώς μιλούσαν για τον εγωισμό του και τον άσχημο χαρακτήρα του. «Να δείτε που από μένα έκλεψε το σύμπτωμα του βήχα που στέλνω στους ανθρώπους όταν πηγαίνω στον οργανισμό τους», έλεγε το ένα! «Κι από μένα ίσως έκλεψε την κυρία καταρροή!», έλεγε το άλλο. «Μήπως από μένα πήρε το όπλο μου, τον πυρετό;» πεταγόταν το τρίτο. Κι ένα άλλο αμέσως απαντούσε «έτσι που σας ακούω, σιγουρεύομαι όλο και περισσότερο ότι μου έχει κλέψει εκείνο το κόλπο που στέλνω συνέχεια τους ανθρώπους στην τουαλέτα για να τους ταλαιπωρήσω!» «Ωωω, δεν πιστεύω να μου έχει κλέψει την ατονία και τον πονοκέφαλο! Πάω αμέσως να δω!» Έλεγε ένα άλλο!

Μια τέτοια συζήτηση κρυφάκουσε μια μέρα ο Κορωνοϊός! Άκουγε, άκουγε, άκουγε τα μικρόβια να τον κατηγορούν και ήταν έτοιμος να εκραγεί! Δεν κρατήθηκε πολύ και τους φώναξε, κατακόκκινος από οργή:

«Χα! Με κατηγορείτε για κλέφτη; Εσείς, εμένα; Εσείς, που πάντα γυρνάτε νικημένοι από τη χώρα των ανθρώπων! Λέτε ότι έχω πάρει τα δικά σας τερτίπια για να ταλαιπωρήσω τους ανθρώπους; Μα ποιοι νομίζετε ότι είστε, επιτέλους! Εγώ είμαι πολύ πιο δυνατός από σας! Και θα το αποδείξω! Σας καλώ σε μονομαχία...

Έχετε ταλαιπωρήσει τόσες φορές τους ανθρώπινους οργανισμούς και πάντα γυρνάτε πίσω νικημένοι! Τώρα ήρθε η σειρά μου! Αν επιστρέψω νικητής στη χώρα μας, αν καταφέρω να αποδυναμώσω τους ανθρώπινους οργανισμούς, τότε εγώ θα γίνω ο βασιλιάς στη χώρα των ιών και των μικροβίων! Δέχεστε; Τα μικρόβια γέλασαν... και δέχτηκαν!

Κι έτσι άρχισαν όλα...

Την επόμενη κιόλας μέρα ο Κορωνοϊός έκλεψε μερικά από τα σύνεργα των μικροβίων και ξεκίνησε το ταξίδι του για τη χώρα των ανθρώπινων οργανισμών...

Οι άνθρωποι τρόμαξαν... Πρώτη φορά άκουγαν γι' αυτόν! Κι εκείνος, μικρός και γρήγορος όπως ήταν, πήγαινε από τον έναν άνθρωπο στον άλλο πολύ γρήγορα...

Οι άνθρωποι άρχισαν να αρρωσταίνουν ο ένας μετά τον άλλον...

Ανησυχούσαν! Δεν ήξεραν πώς να προφυλαχτούν! Τρόμαξαν!

Και τότε ζήτησαν βοήθεια από τη νεράιδα Επιστήμη!

«Ακούστε», τους είπε εκείνη. «Θα στείλω την κόρη μου, τη νεράιδα Ιατρική να τον παρακολουθήσει! Να δούμε πώς κινείται, τι φοβάται, τι τον κάνει δυνατό, τι τον κάνει αδύναμο! Θα ζητήσω και τη βοήθεια του Κυρ' Ήλιου. Ελάτε πάλι αύριο το βράδυ, αργά και προσεκτικά, να μη σας δει και θα σας πω τι θα κάνουμε!»

Την άλλη κιόλας μέρα η νεράιδα Ιατρική άρχισε να παρακολουθεί στενά τον Κορωνοϊό. Δεν τον άφηνε από τα μάτια της. Κάποια στιγμή που, κουρασμένος καθώς ήταν, ξάπλωσε λίγο να ξεκουραστεί, τον πήρε ο ύπνος. Και η νεράιδα Ιατρική τον πλησίασε και τον παρατήρησε προσεκτικά... «Όχιιι, μηηηηη,» τον άκουσε να φωνάζει στον ύπνο του!

Ο Κορωνοϊός κοιμόταν και παραμιλούσε! Και η νεράιδα Ιατρική τον άκουγε και κατέγραφε όσα έλεγε... « Αχχχ, διώξε τους πολεμιστές σου κα Διατροφή! «όχι άλλα φρούτα και λαχανικά»! «Αμάν! Σαπούνι και νερό και αντισηπτικό, ΒΟΗΘΕΙΑΑΑΑ» Εκείνη τη στιγμή ξύπνησε τρομαγμένος και ιδρωμένος! «Παναγίτσα μου, τι κακό όνειρο ήταν αυτό! Ουφ, ευτυχώς! Ήταν μόνο ένα όνειρο!»

Σηκώθηκε, έβηξε και ξεκίνησε να περπατάει...

Η νεράιδα Ιατρική τον ακολουθούσε προσεκτικά! Τον είδε να μπαίνει μέσα σε ένα σχολείο τρίβοντας τα χέρια του και μονολογώντας «Αχά! Τι ωραία που περνάμε στο σχολείο! Είμαι τόσο γρήγορος και χαρούμενος όταν υπάρχει πολύς

κόσμος γύρω μου!!! Τόσο γρήγορος που είμαι, θα πάω σε όλα τα παιδιά! Κι από αυτά θα πάω στους γονείς τους, στους παππούδες τους, στις γιαγιάδες τους! Θα πάω σε όλους! Όλους θα τους αρρωστήσω!» Τον είδε να τρομάζει όταν ένα παιδάκι μετά την τουαλέτα έπλενε τα χέρια του! «Μηηηη, όχι σαπούνι και νερό, όχι αντισηπτικό! Αυτά με σκοτώνουν!» Τον είδε που κρύφτηκε στα χεράκια ενός μικρού παιδιού και πήγε στο σπίτι μαζί του. Μα εξαφανίστηκε όταν το μικρό αγόρι έπλυνε τα χέρια του!» Τον είδε να χαίρεται στην παιδική χαρά όταν η Βασούλα πήγε να βάλει τα χέρια στο στόμα της και να θυμώνει όταν η μαμά της την πρόλαβε και της τα καθάρισε με αντισηπτικό, εξηγώντας της ότι δεν πρέπει να τα βάζει ποτέ στο στόμα ή στη μύτη»

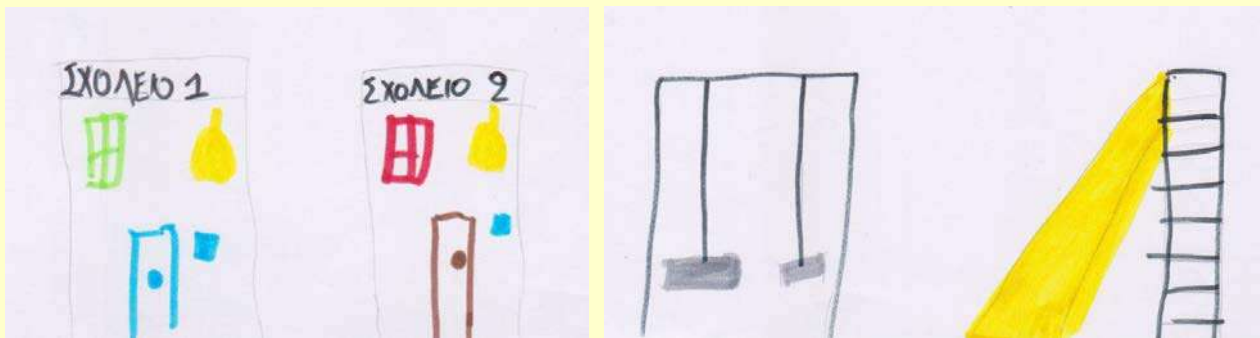
Αυτά και άλλα είδε η νεράιδα Ιατρική και μαζί με τη μητέρα της τη Νεράιδα Επιστήμη, φώναξαν τους ανθρώπους να τους συμβουλέψουν...

Την άλλη μέρα οι άνθρωποι συνάντησαν τις δύο νεράιδες.

«Ακούστε. Θα κάνετε ό,τι σας πούμε και στο μεταξύ εμείς θα ζητήσουμε τη βοήθεια του κυρ'Ηλιου! Ακολουθήστε τις συμβουλές μας με προσοχή!»

Ακολούθησαν τις συμβουλές των δύο νεράιδων... Ο Κορωνοϊός περπατούσε στους δρόμους μονάχος! Πήγε στα σχολεία, μα δε βρήκε παιδιά για να μπει στον οργανισμό τους...

Πέρασε από διάφορα σπίτια και είδε τους ανθρώπους να ξεκουράζονται «Μην κοιμάστε, ξυπνήστε να κάνουμε όλοι μαζί ένα πάρτι!» Πέρασε από παιδότοπους και παιδικές χαρές, εστιατόρια... μα δε βρήκε κανέναν!

Η πόλη ήταν άδεια! Κανένας δεν κυκλοφορούσε στους δρόμους...

Οι άνθρωποι ΕΜΕΝΑΝ ΣΠΙΤΙ, μακριά από πολλές πολλές παρέες για να αποδυναμώσουν την ταχύτητα του Κορωνοϊού που ήθελε να τους αρρωστήσει για να γίνει βασιλιάς! Αέριζαν τα σπίτια τους, φρόντιζαν για την καθαριότητά τους, ξεκουράζονταν... Κι άρχισαν σιγά σιγά να τον αποδυναμώνουν!

Στο μεταξύ οι δύο νεράιδες, η Επιστήμη, με την κόρη της την Ιατρική, ζήτησαν τη βοήθεια του Κυρ Ήλιου! Κάποιος τους είχε πει ότι ο Κορωνοϊός κάποτε είχε μαλώσει με την κυρία Υψηλή Θερμοκρασία, τη φίλη του Κυρ Ήλιου! Αν αυτό ήταν αλήθεια, ο Κυρ Ήλιος ίσως μπορούσε να βοηθήσει.

Κι εκείνος δεν τους αρνήθηκε τη βοήθειά του! Μαζί με τη φίλη του, την κυρία Θερμοκρασία, έπιασαν δουλειά! Όσο αγκάλιαζε ο Ήλιος τη Θερμοκρασία, τόσο εκείνη ανέβαινε κι όσο εκείνη ανέβαινε, τόσο ζεσταινόταν ο Κορωνοϊός! Και δεν του άρεσε καθόλου αυτό! Είχε μαλώσει με τη ζέστη και δεν άντεχε καθόλου να βρίσκεται κοντά της! Κι όλο αποδυναμωνόταν...

Όσπου μια μέρα, ο Κυρ Ήλιος κάλεσε τον Κορωνοϊό να συζητήσουν. Κι εκείνος ήρθε σκεφτικός και κουρασμένος. Συζητήσαν...

Η: Δεν κουράστηκες ακόμα;

Κ: Κουράστηκα ήλιε, μα μην έρχεσαι κοντά μου...

Η: Γιατί δε φεύγεις; Δε βλέπεις ότι δεν έχεις άλλες δυνάμεις;

Κ: Ντρέπομαι... ντρέπομαι να γυρίσω νικημένος από τους ανθρώπους!

Η: Οι άνθρωποι βρίσκουν πάντα τρόπο να προφυλάσσονται. Κι εγώ είμαι εδώ για να τους βοηθώ! Φύγε, λοιπόν, γιατί θα ανεβάσω τη θερμοκρασία τόσο ψηλά που θα λιώσεις σαν παγάκι!

Τόσο πολύ τρόμαξε ο Κορωνοϊός που πήρε τα σύνεργά του κι έφυγε τρέχοντας, με αυτές τις λίγες δυνάμεις που του είχαν απομείνει!

Στο δρόμο ένιωσε την κορώνα του να λιώνει! Ήταν πια ένας απλός ιός και την κορώνα την είχε μόνο στο όνομα!

Είχε πάρει πια το μάθημά του! Βέβαια ένας ιός κι ένα μικρόβιο έχουν πάντα τον ίδιο στόχο... Πώς να ταλαιπωρούν τους ανθρώπους!

Μα οι άνθρωποι βρίσκουν πάντα τρόπους να τα διώχνουν μακριά!

Χρειάζεται ΥΠΟΜΟΝΗ, ΕΠΙΜΟΝΗ, ΚΑΛΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ, ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΞΕΚΟΥΡΑΣΗ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ! Αυτά φόβισαν τον Κορωνοϊό, αυτά αποδυναμώνουν όλα τα μικρόβια!

Αυτά και ο ΚΥΡ ΗΛΙΟΣ!!!

Ένα είναι σίγουρο...

Στη χώρα των ιών και των μικροβίων ο θρόνος παραμένει κενός!

-ΤΕΛΟΣ-

